

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym: Przewodniczący SSR B. C.

Protokolant Izabela Katryńska

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa małoletniego P. B.

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. B.

przeciwko S. K.

o alimenty oraz o zaległe alimenty

1. zasądza od pozwanego S. K. na rzecz jego małoletniego syna P. B. urodzonego (...), alimenty w kwocie po 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych miesięcznie poczynając od 23 lutego 2016 roku, płatne do rąk matki małoletniego A. B. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. w pozostałym zakresie powództwo o alimenty bieżące oraz powództwo o alimenty zaległe zgłoszone w sprawie sygnatura akt VI RC 70/16 oddala,
3. kosztami postępowania obciąża pozwanego S. K. i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej,
4. zasądza od pozwanego S. K. na rzecz A. B. kwotę 2400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego związanych ze sprawą o alimenty bieżące, a w pozostałym zakresie pozostawia strony przy poniesionych kosztach,
5. wyrokowi punkcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 lutego 2016 roku A. B., działając w imieniu małoletniego syna P. B. wniosła o zasądzenie alimentów na rzecz małoletniego syna P. B. od jego ojca S. K. w kwocie 3.000 zł miesięcznie płatnych do jej rąk w terminie do dnia 10-go dnia każdego miesiąca i o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych. (k. 1-2 pozwu)

Nadto w dniu 24 lutego 2016 roku A. B., działając w imieniu małoletniego syna P. B. złożyła także pozew o zasądzenie od pozwanego S. K. na jej rzecz kwoty 24.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem alimentów jej przysługujących w okresie przed wniesieniem powództwa o alimenty na pokrycie kosztów utrzymania małoletniego syna stron P. B., a także o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych. (k. 1-3 akt sprawy o sygn. VI RC 70/16 pozwu). Na rozprawie w dniu 10 listopada 2016 r. pełnomocnik przedstawicielki ustawowej sprecyzował, iż objęta roszczeniem kwota 24.000 zł, jest to kwota tytułem wyrównania alimentów za okres 2 lat po 1.000 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2016 r.)

W odpowiedzi na pozew pozwany S. K., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa o alimenty bieżące ponad kwotę 1000 zł i wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu. (k. 29 odpowiedź na pozew). Co do powództwa o alimenty zaległe wniósł o jego oddalenie powództwa i o zasądzenie od przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda na jego rzecz kosztów procesu. (k. 28 akt sprawy o sygn. VI RC 70/16 odpowiedź na pozew).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. B. i S. K. są rodzicami małoletniego P. B. urodzonego (...). Małoletni P. B. zamieszkuje wspólnie z matką A. B.. (okoliczności niesporne)

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W. VI Wydział Rodzinny i Nieletnich postanowieniem z dnia 23 lipca 2015 roku ustalił kontakty S. K. z jego małoletnim synem P. B. urodzonym (...) w następujący sposób: poczynając od sierpnia 2015 roku w każdą drugą i czwartą sobotę miesiąca poza miejscem zamieszkania dziecka i bez obecności matki w godzinach 10:00-18:00, zaś poczynając od 1 stycznia 2016 roku w każdy drugi i czwarty weekend miesiąca od soboty godzina 10:00 do niedzieli godzina 16:00 poza miejscem zamieszkania dziecka z nocowaniem u ojca z tym że pierwszy taki wyjazd może nastąpić w obecności matki dziecka, a kolejne już bez jej obecności (k. 33-40 postanowienie).

Na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego P. B. potrzeba obecnie około 1810 zł miesięcznie, w tym: na wyżywienie – 500 zł, koszty mieszkaniowe – 300 zł, na przedszkole publiczne – 200 zł, odzież – 200 zł, wakacje – 200 zł, kultura i rozrywki – 150 zł, środki higieny – 100 zł, leki i leczenie (w tym leczenie stomatologiczne) – 100 zł, ubezpieczenie – 60 zł. (k. 12 zestawienie, e-protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2016 r. zeznania matki małoletniego powoda A. B.)

A. B. ma 47 lat, z wykształcenia jest technikiem farmacji, jest stanu wolnego – panną, ma jedno dziecko – małoletniego P. B.. Obecnie zarabia 1286,16 zł netto miesięcznie, oczekuje na podwyżkę w wysokości 500-600 zł. Gdy dziecko było młodsze uzyskiwała od S. K. tytułem alimentów kwotę 2.000 zł miesięcznie. Później kwota ta uległa zmniejszeniu do kwoty 1.500 zł miesięcznie i następnie jeszcze kilkukrotnie S. K. bez poinformowania jej zmniejszał kwotę płaconych alimentów, w tym m.in. do kwoty 800 zł i 500 zł miesięcznie (po urodzinach dziecka), natomiast, gdy A. B. złożyła pozew o alimenty to kwota płaconych przez S. K. alimentów wzrosła do 1000 zł miesięcznie. Małoletni P. B. przez 1,5 roku uczęszczał do prywatnego przedszkola, w którym miesięczny koszt pobytu dziecka wynosił 600 zł plus opłaty za dodatkowe pobyty. W związku z chorobą babci A. B. wynajęła opiekunkę do dziecka, za którą płaciła 2000 zł. Od 2015 roku dziecko uczęszcza do przedszkola publicznego. A. B. w 2014 roku posiadała zadłużenie w opłatach za mieszkanie, które udało się jej spłacić i obecnie czynsz za mieszkanie opłaca ona regularnie. Poza czynszem do jej opłat za mieszkanie należy również rata kredytu hipotecznego w wysokości 700 zł miesięcznie, płaci ona również co drugi miesiąc 200 zł za energię elektryczną i 100 zł za gaz. Ojciec dziecka jednokrotnie zwrócił się do niej o przedstawienie paragonów celem zweryfikowania ponoszonych przez nią wydatków na dziecko. A. B. chciałaby, aby jej dziecko uczyło się języka angielskiego w przedszkolu. Koszt takich zajęć wynosi 200 zł miesięcznie. Pomimo tego, że zna ona język angielski, gdyż posługiwała się nim podczas pobytu w Anglii, uważa, że nie ma wystarczających zdolności pedagogicznych, aby była w stanie uczyć tego języka swoje dziecko. A. B. uważa, że jej syn musi rozwijać się artystycznie, tj. uczęszczać do teatru i pobierać lekcje śpiewu. Ojciec dziecka był przeciwny, aby jego małoletni syn przyjął chrzest, w związku z czym A. B. musiała samodzielnie opłacić koszty związane z chrztem, tj. koszt przeprowadzenia ceremonii chrztu, zakupu ubranka dla dziecka (za które jak twierdzi zapłaciła 1500 zł) i wykonania zdjęć (za które zapłaciła 500 zł). Ojciec dziecka poza przekazywaniem kwoty 1000 zł tytułem alimentów od 28 stycznia 2016 r. nie sprawuje nad synem osobistej opieki. Prokuratura z P. prowadziła postępowanie dot. zachowania S. K. w czasie jego kontaktów z małoletnim synem. Postępowanie nie zostało zakończone. A. B. chciałaby wspólnie z ojcem dziecka rozpocząć terapię, jednakże ojciec dziecka nalega, aby terapia odbywała się w P.. (e-protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2016 r. w sprawie o sygn. VI RC 67/16 zeznania matki małoletniego powoda A. B., e-protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2016 r. w sprawie o sygn. VI RC 70/16 zeznania matki małoletniego powoda A. B., k. 13 zaświadczenie)

S. K., lat 44, z wykształcenia jest magistrem ekonomii, pracuje w (...) jako specjalista, zarabia 6100 zł brutto, czyli ok. 4000 zł netto. Dodatkowo otrzymuje emeryturę w wysokości 2200 zł z tytułu służby w wojsku. Jego dochód miesięczny wynosi około 7000 zł. Posiada ok. 100 tys. zł oszczędności. Nie posiada własnego mieszkania, mieszka sam w wynajętym mieszkaniu o pow. ok. 60 m², za które płaci kwotę 1000 zł miesięcznie. Ponadto na jego miesięczne koszty utrzymania składają się opłaty: 700 zł – w związku z wydatkami na samochód R. (...) z 2013 r. zakupiony za ok. 60 tys. zł bez kredytu oraz 700-800 zł na wyżywienie w związku z tym, że głównie stołuje się poza domem. Obecnie płaci 800 zł miesięcznie tytułem alimentów na małoletniego syna i uważa, że jest to wystarczająca kwota na pokrycie kosztów utrzymania dziecka. W przeszłości płacił wyższe kwoty tytułem alimentów. Z uwagi na wygląd ubrań dziecka zaczął on podejrzewać, że pieniądze przekazywane przez niego na dziecko były przeznaczane na inne cele. W związku z tym, że matka dziecka nie udokumentowała ponoszonych przez nią wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego syna, zmniejszył on przekazywaną matce dziecka kwotę tytułem alimentów. W 2015 roku sześciokrotnie w czasie weekendów zabierał syna do siebie, zaś w 2016 roku czynił to dwukrotnie. Zabral również syna raz do kina i raz do teatru. Do końca sierpnia 2015 roku, gdy płacił on kwotę 1000 zł miesięcznie tytułem alimentów jego syn uczęszczał do prywatnego przedszkola. W 2014 r. i w 2015 r. poniósł on koszty dwóch spotkań terapeutycznych, których celem było nawiązanie kontaktu z matką dziecka, które nie odbyły się w związku z postawą A. B.. Zdaniem pozwanego pomimo wydania przez Sąd postanowienia, które uregulowało jego kontakty z dzieckiem w ten sposób, że może on zabierać syna poza jego miejsce zamieszkania, matka dziecka blokuje mu dostęp do syna. (e-protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2016 r. w sprawie o sygn. VI RC 67/16 zeznania pozwanego S. K., e-protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2016 r. w sprawie o sygn. VI RC 70/16 zeznania pozwanego S. K.)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie materiału dowodowego znajdującego się w aktach postępowania, oceniając go przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego.

Autentyczność dokumentów złożonych przez strony nie była kwestionowana w toku postępowania, Sąd również nie powziął wątpliwości co do ich treści.

Oceniając zeznania złożone przez przedstawicielkę ustawową małoletniego powoda A. B., pozwanego S. K. oraz przesłuchanej w charakterze świadka U. M. – sąsiadki przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, Sąd nie dał wiary jedynie tym zeznaniom przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda, które odnosiły się do poniesionych przez nią kosztów związanych ze chrzciniami syna, tj. tego, iż nie było możliwości zakupu odpowiedniego ubrania dla małoletniego powoda w związku z tą uroczystością niż za kwotę 1500 zł. W ocenie Sądu, mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego, można bez problemu kupić odpowiednie ubranie do chrztu dla dziecka za kwotę 300 zł, w związku z czym zakup takiego ubrania za kwotę 1500 zł wydaje się być przesadzony i zbyt kosztowny.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

Powództwo o alimenty bieżące należało uwzględnić, tak jak w orzeczeniu, tj. do kwoty po 1.500 złotych miesięcznie poczynając od dnia 23 lutego 2016 roku (tj. od dnia złożenia pozwu), zaś w pozostałym zakresie powództwo o alimenty bieżące należało oddalić.

Powództwo o alimenty zaległe należało oddalić.

Zgodnie z art. 135 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Sąd Rejonowy w myśl powołanego przepisu ocenił zatem ogólnie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, biorąc pod uwagę warunki społeczne, wiek dziecka, etap rozwoju, na jakim dziecko się znajduje i jego potrzeby, co nie oznacza, że zlicza i uznaje za potrzebne wszystkie dotychczasowe wydatki czynione przez rodzica, pod opieką którego pozostaje dziecko.

Sąd uznał, że zestawienie sporządzone przez matkę małoletniego powoda (k. 12 akt sprawy) zostało sporządzone prawidłowo i precyzyjnie określa ono miesięczne wydatki ponoszone tytułem kosztów utrzymania małoletniego

powoda. Sąd uznał powyższe zestawienie za logiczne. Dziecko faktycznie wymaga bowiem ponoszenia pewnych kosztów. W ocenie Sądu wydatki przedstawione przez matkę małoletniego powoda na odzież dla dziecka w wysokości 200 zł miesięcznie nie są za duże. Należało bowiem wziąć pod uwagę, że dziecko znajduje się w fazie intensywnego wzrostu, w związku z tym dziecko posiada większe potrzeby związane z zakupem ubrań, gdyż zakupione ubrania po upływie kilku miesięcy mogą okazać się za małe dla dziecka. Mając na uwadze zasady doświadczenia życiowego oraz okoliczności podawane w innych sprawach o alimenty, wskazać należy przy tym, że koszt zakupu butów dla dziecka może wynosić 100 zł, spodenek np. 40 zł, bluzki np. 20 zł, a takie ubrania czy też buty, mając na uwadze podane argumenty związane z fazą intensywnego wzrostu dziecka, należy dość często kupować.

W ocenie Sądu wydatki związane z utrzymaniem małoletniego powoda wynoszą 1810 zł miesięcznie, tak jak zostało wskazane w zestawieniu sporządzonym przez matkę małoletniego powoda.

Sąd ustalając wysokość świadczeń alimentacyjnych wziął pod uwagę poziom życia i możliwości zarobkowe pozwanego S. K.. W ocenie Sądu pozwany ma wysokie dochody, albowiem obecny dochód miesięczny pozwanego wynosi netto ok. 7000 zł miesięcznie, nie posiada on nikogo na swoim utrzymaniu, był on w stanie zakupić sobie samochód, nadto posiada on ok. 100 tys. zł oszczędności, zaś do jego miesięcznych kosztów utrzymania należy jedynie: 1000 zł miesięcznie tytułem opłaty za wynajem mieszkania, 700 zł miesięcznie w związku z wydatkami na samochód oraz 700-800 zł miesięcznie tytułem zakupu żywienia.

Z uwagi na powyższe, Sąd ocenił, że możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają na to, aby płacił on alimenty w wysokości 1500 zł miesięcznie. Sąd uznał kwotę 1500 zł za kwotę odpowiednią, biorąc pod uwagę ustalone koszty utrzymania małoletniego P. B.. W ocenie Sądu w związku z tym, że ojciec małoletniego powoda żyje na wysokim poziomie, dziecku również ten wysoki poziom winien zostać zapewniony.

Sąd ustalając udział ojca w kosztach utrzymania dziecka na kwotę 1500 zł miesięcznie, wziął pod uwagę, że opieka nad małoletnim nie jest sprawowana w sposób proporcjonalny, gdyż obecnie tylko matka zajmuje się małoletnim P. B.. Sąd wziął również pod uwagę niskie zarobki matki małoletniego powoda, której dochód miesięczny wynosi zaledwie 1286,16 zł netto. W związku ze sprawowaniem przez A. B. osobistej opieki nad synem oraz mając na uwadze zarobki A. B., jej udział w obowiązku alimentacyjnym Sąd określił na kwotę 310 zł miesięcznie, czyli na kwotę, którą można by przeznaczyć np. na wakacje, kulturę i rozrywki małoletniego powoda. Matka małoletniego powoda powinna również partycypować w kosztach utrzymania małoletniego powoda i nie może ona liczyć, że wszystkie koszty związane z utrzymaniem wspólnego syna będzie ponosić pozwany, który jest ojcem dziecka.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt 1 wyroku. W pozostałym zakresie powództwo o alimenty bieżące należało oddalić (pkt 2 wyroku).

Sąd oceniając powództwo o alimenty zaległe zgłoszone w sprawie o sygnaturze akt VI RC 70/16 uznał, że pomimo tego, że matka małoletniego powoda osiąga niskie zarobki, winna ona również ponosić odpowiedzialność związaną z utrzymaniem mieszkania, w którym również mieszka. Sąd wziął również pod uwagę okoliczność, że w mieszkaniu zajmowanym przez małoletniego powoda i jego matkę, mieszka również matka A. B., która także podobnie jak matka małoletniego powoda powinna ponosić koszty związane z utrzymaniem mieszkania. W związku z powyższym, Sąd oddalił powództwo o alimenty zaległe zgłoszone w sprawie o sygnaturze akt VI RC 70/16, nie znajdując powodów, aby zasądzić od pozwanego alimenty zaległe na pokrycie kosztów tytułem zaległości czynszowych. Sąd mając na uwadze powyższe, oddalił powództwo o alimenty zaległe zgłoszone w sprawie o sygnaturze akt VI RC 70/16, uznając powyższe powództwo za niezasadne (pkt 2 wyroku). W ocenie Sądu w przypadku, gdyby matce małoletniego powoda brakowało środków finansowych na pokrycie kosztów mieszkaniowych mogła ona zdecydowanie wcześniej złożyć pozew o alimenty. Zdaniem Sądu nie pozostały obecnie nie zaspokojone potrzeby małoletniego powoda na rzecz których zasadne byłoby zasądzenia alimentów zaległych na podstawie art. 137 §2 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Sąd obciążył kosztami postępowania pozwanego, albowiem strona dochodząca roszeń alimentacyjnych jest ustawowo zwolniona od ponoszenia kosztów sądowych. Zatem z uwagi na powyższe nakazano pobrać od pozwanego

kwotę 900 zł tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej stanowiącą 5% wartości przedmiotu sporu (1500 zł x 12 x 5%) (pkt 3 wyroku).

W myśl przepisu § 6 pkt 5 i § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z ust. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 nr 163 poz. 1348) w związku z wynikiem procesu od pozwanego S. K. na rzecz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda zasądzony został zwrot kosztów zastępstwa procesowego związanych ze sprawą o alimenty bieżące w kwocie 2.400 złotych, to jest zgodnie ze stawką ustaloną w § 6 pkt 5 ww. Rozporządzenia. W pozostałym zakresie strony pozostawiono przy poniesionych kosztach postępowania (pkt 4 wyroku).

Zgodnie z art. 333 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego wyrokowi w pkt 1 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności (pkt 5 wyroku).

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.